

РАДНИЧКЕ НОВИНЕ

ОРГАН СРПСКЕ СОЦИЈАЛНЕ ДЕМОКРАТИЈЕ

УРЕДНИШТВО

И

АДМИНИСТРАЦИЈА

НАЛАЗИ СЕ

У ШТАМПАРИЈИ

„ГУТЕНБЕРГ“

Број 5 пара

Излазе сваки дан

Резултати рата

У Србији, поред нашега, постоји у ствари само један партијски орган. То је — *Пијемонт*.

Самоуправа се зове орган радикалне партије, али она никад не изражава њено мишљење; и ако човек оће да не зна шта г. Пашић мисли и намерава, он треба пре свега да чита његову *Самоуправу*.

Одјек, који се рачуна као орган радикалне демократије, још горе стоји у том погледу. Он додуше има по неки пут похвалну демократску тежњу да изнесе и пред контролу јавности оно што његови министри и партијски шефови мисле. Али шта то вреди кад партија чији је орган и не води никакву политику и када на сваком кораку пружа жалосну слику крајње пометености и конфузије? И баш у колико је *Одјек* израз своје партије у толико мање може читалац добити из њега неку политичку оријентацију.

О *Правди* већ и да не говоримо. Кад би се нешто и испунило ова два невероватна услова: прво, да напредњачка партија у ствари постоји, и, друго, да нешто мисли и ради: чак ни тада *Правда* не би могла ништа казивати и изражавати, са својим младим редакторима који су класичан пример журналистичке и политичке старачке немоћи.

Постоји према томе само један партијски орган који често пута има да каже нешто крупно а који понеки пут уме то да каже и лепо. То је *Пијемонт*, орган најјаче партије у Србији: партије.

О једном његовом важном и симптоматичном државно-правном и политичком погледу ми смо пре једног извесног времена дискутовали. То је теорија о *свемоћи* *Врховне Команде* као једином правом и потпуном изразу државе. Кроз ту теорију *Пијемонт*, *Врховна Команда* је систем апсолутизма заменила систем једног савршеног милитаризма. Некада је монарх узвикивао: *Држава то сам ја!*; *данас генералштаб узвикује: Држава, то сам ја!*

И пошто је у теорији прокламовала себе за сувереног фактора у земљи, организација почиње сад, преко *Пијемонта*, развијати свој систем политичке и социјалне организације земље у појединостима. Пошто нам је отариле стављено до знања ко ће владати Србијом не само сад у току рата него и после рата, данас нам се наглашава како ће се у њој владати после рата.

Ево шта каже *Пијемонт* о томе у броју 178 од четвртка:

„Још увек хоће да глорификују наш традиционални политички демократизам и неће да схвате да су баш у овом рату однели победу оне особине народа којима се он битно одваја од концепције наших професионалних политичара и да је било успеха ратног само зато што српски војник није у рат понео политичара, што је *нешто од недемократске душе* оне успаване расе, која је рушила турску империју, избило у тренутку кад је Аустрија била пред нашим тамним и љубљивим

Рудником. *Душа Србије у овоме рату није она просја и банална душа каква је у концепцијама нашег политичког демократизма и треба схватити да са идејама нашег досадашњег политичког демократизма треба кидати не само зато што он није израз праве, добре расе, но и зато што се у политичким и социјалним проблемима који долазе неће моћи оријентисати ако се пође од застарелих и неинтелигентних доктрина.*

Српски сељак није без мана, али он није ни онакв како наша полуобразована вајна демократија замислила. И крај свих његових заосталих буџи, општинских нарави, он је у овоме рату показао да он може да буде грађанин *једне јаке и дубоке државе.*

Главни проблем пред којим се интелегенција налази је дакле: *хоће ли државу или досадашњи демократизам и док тај проблем не реши, док јој он не буде јасан сви проблеми, који све више долазе на дневни ред, биће погрешно решени.*

Главни је, дакле, проблем (и сам чланак *Пијемонта* носи наслов: *Пред главним проблемом*)

у томе да се створи једна „јака“ и „дубока“ држава у којој ће се раскинути са свима досадашњим демократским традицијама, у колико их је у опште било: *једна држава по концепцији генералштаба која ће бити негација и искључење сваке демократије.* То је први задатак Велике Србије, то је циљ овога рата.

Ми смо, као и увек, захвални господи на њиховој бруталној искренности којом увек откривају своје праве намере и своје интимне жеље. У толико су они много симпатичнији од шовинистичких и псеудо-демократских дрекаваца у буржоаској штампи и буржоаским партијама, који умотавају реакционarne циљеве у демократске обланде и који, обмањујући на тај начин свет, искоришћавају народ и његове снаге за једну политику која је из основа противна народу и његовим потребама.

Само, хтели бисмо учинити једну искрену и услужну успомену бити имајућој влади чији се ембрион већ сада формира у Крагујевцу. Хтели бисмо да им кажемо ово: Кад почну једнога дана усрећавати Велику Србију, то ће рећи: кад стану стварати једну „јаку“ и „дубоку“ државу која ће значити уништење демократизма, онда нека не напрежу много своје мождане хелијце, нека се не зноје и нека много не измишљају: — нека само погледају у Аустрију, и нарочито у Немачку, па ће ту одмах наћи практичан модел свога магловитог идеала, остварење својих снова... *Немачка је тај тип „јаке“ и „дубоке“ државе која значи негацију демократије а којој наши официари теже!*

Још од почетка рата, народима се стално декламују две колосалне лажи, највеће у историји Човечанства: прва лаж како се овај рат води против угњетавања малих народа и друга лаж како се он води

против милитаризма. Или, позитивно изражено: прва лаж, како се овај рат води за тријумф националне идеје, а друга лаж како се овај рат води за тријумф демократије.

Ми смо енергично протестовали против тих двеју лажи. Ми смо престано говорили: Ама како ће то велики капиталистички грабљивци ослобођавати мале народе? и откуда је могућно да милитарци уништавају милитаризам? Догађаји су нам за ово прво већ одавно дали право. После трагедије Далмације види се како Четворни Споразум води рат за ослобођење малих народа. А из овог чланка у органу нашег

види се још јасније колико они што воде ратове воле демократију. И други циљ рата, дакле, којим се заварвају масе: уништење милитаризма, види се сад колико је лажан. *Како могу тежити уништењу немачкога милитаризма они којима је државна и милитаристичка организација Немачке идеал, као што јасно избија из ове теорије Врховне Команде која је формулисана у Пијемонту?*

Далеко од тога да спасе и ослободи мале народе, овај рат ће их само изнурити и смрвити. И далеко од тога да сруши немачки милитаризам, овај рат ће га само популарисати и увести и у оних земљама где до сада није био: у Енглеској у првом реду, па, као што се види из обећања Пијемонтовог, и у самој Србији.

НА БРЗУ РУКУ

Енглески парламентаризам

Његово Краљевско Височанство Врховни Командант војске и оштравник краљевских полова Престоноследник Александар благоизволео је усрећити своју војску на Петровдан једном наредбом у којој се говори о војничком ордену Карађорђевог Звезде с мачевима и у којој се између осталог каже и ово:

„Пошто данас вршим прво одликовање овим Орденом, то сматрам за потребно, да Мојим храбрим ратницима саопштим, да сам већ предузео преко Мога Министра Војног, потребне мере, да се донесе Закон, по коме ће они подофицири, кайлари и редови, које ратна срећа послужује, да учине такво дело, да заслуже Златни Орден Карађорђевог Звезде с мачевима са њим сћећи право и на:“

Ту се сад ређају привилегије и права побројана у законском пројекту који је додуше изнесен пред Скупштину али који још није усвојен и који има јаку опозицију.

Међутим, Његово Височанство сматра да је то већ савршена ствар, пошто је он предузео мере преко Свога Министра Војног да се тај закон донесе...

Опет пожар

Немарљивост Скопљанске општине

У недељу 21 ов. м. усред белог дана, у 4 сата, у центру вароши, изгорела је једна велика кућа у Скопљу. Срећом била је од каменог материјала па се тако спасла цела мала која би иначе могла изгорети пошто су околне куће од старог дрвеног материјала.

Тек после два сата јавили су се војници III позива и жандари да гасе с једном малом пумпом коју су нам још Турци оставили у наслеђе, а комшилук је морао носити у каптама и лонцима из бунара воду!

Може ли се замислити да у великом модерном Скопљу становништво само мора да се спасава од пожара!!!

Раније смо писали неколико речи о једном другом пожару и о немарљивости овдашње општине; али за глувога све то мало вреди. Међутим сад је становништво револтирано и негодује против ове општинске управе, јер сад је очигледно општина *убица*. У пожару погинули су и из развалина извађено 7 мртвих и 9 тешко рањених! За ова убиства узрок је сама општина, што до сад није организовала пожарну чету.

Једна лепа књига

Добили смо на приказ

КОШУЉА

од Анатола Франса

Ово је једна од корисних и лепих књига на које је тако тешко наићи у овој бујници од превода који се издају највећим делом ради спекулације.

Анатол Франс је највећи модерни живи писац; сем тога, Анатол Франс је и члан Француске Социјалдемократке Партије.

Додуше, ову ствар Анатол Франс је писао раније, пре но што је, под силним утицајем Жоресовим у Драјфусовој афери, постао социјалист; али ипак, и ово његово дело има све одлике ненадмашнога стилисте, отменог скептика, дубоког познаваоца људских страсти и скривених покрета, племенитог и доброћудног сатиричара, који више жали него што се подсмева, више подиже него што обара.

Превод је леп, од Радивоја Караџића, који је ставио себи у задатак да нашу публику упозна што више са овим дубоким мислиоцем и савршеним уметником.

Цена књизи је 1.50. Продавцима 30% за готово. Поручбине се могу вршити на адресу: *М. Тимошићу*, штампарија Гутенберг, Ниш. Исто тако може се добити и у свима нишким књижарама.

ИЗ ДАНА У ДАН

Насртљивац. — Јуче је г. Љубомир Урошевић, административни чиновник у инжењерској касарни, двапут ошамарио друга Петра Мајера, зидарског радника, који ради тамо на неком послу. Ошамарио га је без икаква оправдања, на једну лажну доставу стражареву.

Овог насртљивца треба узети на одговор и казнити, у толико пре што он ради такве ствари тамо у касарни да би, место насртања на мирне и озбиљне раднике, требало да увуче главу између ушију па да ћути и да буде мањи од макова зрна.

Саучешће. — Другарици Вукосави Станковића монополској радници из Ниша умро је отац Петар Станковић у овдашњој окружној болници 3 овог м-ца оставивши за собом петоро нејаке деце и жену.

Изјављујемо другарици Вуки наше саучешће.

Купујте и читајте „**Радничке Новине**“

Представка од 30 јуна ове године коју је Месни Одбор упутио министру унутрашњих дела

(ТЕЛЕГРАМИ ПРЕС-БИРСА)

После шест месеца свога бескрајно напорног рада, Београдски Месни Одбор принуђен је и последњи пут да покуша преставити вам жалосне прилике, под којима живи београдско сиромашно становништво, и да вас понова замоли за најнеопходнију помоћ, без које овај свет апсолутно не може снасти своју физиолошку егзистенцију.

Унапред изјављујемо да смо свесни факта да београђани нису једини којима се помоћ од стране државе издаје и да, према томе, потпуно разумемо теškoћу овога оштећивања за државу. При свем томе ми с друге стране не увиђамо и поред најбоље воље излаза за исхрану невољних на којој другој страни, јер невољник у Београду сасвим се разликује од невољника у селу, који је под својим кровом и са својом њивицом.

Сваки трећи Београђанин упућен на јавну помоћ

У Београду је више него сваки трећи становник упућен непроменљивим приликама рата на јавну помоћ и она му је једини извор очајног живота. Без јавне помоћи то би становништво за најкраће време дочекало жалосну коначну буквалног умирања од преке глади.

Данас у Београду од 55 разних фабрика раде у неколико само 5 њих са врло ограниченим бројем радника и крајње екстензивном продукцијом.

Од више стотина већих занатских и полуфабричких радионица раде данас само пет и једна ситара, са такође врло ограниченим бројем радника. У свима овим предузећима нема каква стотина запослених радника и радница.

Међутим, тренутно зарађивање на којој другој страни или при личном услугама такође је по правили искључено, јер у вароши у којој нема дрва ни за продају још мање је могуће зарађивати на сечењу по кућама, а рад и зарада за сиротне жене по имућним кућама такође је искључено, због тога, што имућних породица данас и нема у Београду. Овде су остали само они, који нису имали ни раније ни сада где из Београда отићи. Овде су остали у маси само они које је и сам непријатељ за време уласка у Београд морао хранити. То је свет нарочите економске структуре, који живи у миру само од дневне зараде, од њамног рада. Са престанком овога престали су и сви извори за одржање живота. Број ове сиротиње увећава се и бројем невољника друге категорије, чија је беда такође велика. Породице оних који нису најамни радници и чија је егзистенција у миру била нешто повољнија, али је са ратом мала лична радионица беспрекидно затварана или кућица сасвим упролаћена.

Трећа категорија невољника су Српци, који се такође немају где на другу страну окренути. Повратак интернираних из Аустрије, од којих је 60% још и бољесно, увећавају број гладних који пружају руку за помоћ. Наредбом Господина Министра велики број породица вратио се из збег из унутрашњости, те им је Месни Одбор морао и станове реквизирати, а помоћ им не може без кредита још да издаје.

Није издата јунска помоћ

Због тога, што Београдски Месни Одбор није још могао издати својој сиротињи јунску помоћ наступило је панично очајање код гладног света. Последњих дана канцеларија Месног Одбора формално је опседнута гладним и уплаканим женама.

Ми смо свакога часа сведоци и очевидци тешких сцена, које потресају и чине неспособним Месни Одбор за ма какав други рад. И верујте, Господине Министре, да вам ово у најлепшој мери кажемо, да нема ни једног међу нама, који не би имао у овој загуљивости само једну жељу, да се курталише сваког рада у Београдском Месном Одбору, јер нико нема више моралне куражи да и на даље носи моралну одговорност за све ово.

По законима неодољивости глад чини своје и ми се морамо често, врло често, да сусрећемо са појединцима, који су већ у очајању психолошки неурачуљиви.

Ми не схватамо за што је нужно да тај свет приликом сваке помоћи мора пролазити кроз овакве моралне кризе. На наше ратнике мора болно утицати сазнање да њихове породице непримају најнужнију помоћ. О уда и жалбе и про-

тести војника, вештених о стању својих породица, прикидно падају пред Месни Одбор.

Колика је помоћ и колико треба

Међутим, помоћ које нам је у априлу за мај у министарству обећана износи 94.500 дина. Помоћ коју смо још 15 јуна тражили за јуни месец износи 98.888 дина. Из те суме имамо да ислатимо месечно помоћ код 4147 породица, у којима има укупно 10.320 душа.

То дође просечно само по 23,84 дина месечно на једну породицу, или на једну душу просечно само по 9,58 дина месечно.

На једну породицу дневно просечно само по 0,794 п. дина.

Или на једну душу дневно просечно само по 0,31,9 п. дина.

У Београду са ратном скупоћом ова је помоћ по нашем скромном мишљењу и сувише мала. Из приложеног под Господина Министар ће се и сам уверити, да је за минималну исхрану несумњиво потребно породици од 2,5 члана дневно по 2,97 1/2 ди. Државна помоћ пружа такој породици само 0,79,4 п. дина, на дан. Због чега се јавља дефицит у самој исхрани породице од 2,18,1 п. дина.

Дневне потребе у количинама и ценама животних намирница за исхрану једне породице од 2,5 чланова:

Кромпира пола кг.	0,25 п. дина.	Пола кг.	0,40—0,50 дина.	Цена	0,40—0,50 дина.	0,80
Црна брашна 50 грама	0,04	50 грама	0,80	Црна брашна 50 грама	0,80	0,80
Црна лука 30 грама	0,02	30 грама	0,50—0,60	Црна лука 30 грама	0,50—0,60	0,50
Говедјине пола кг.	0,90	пола кг.	1,80	Говедјине пола кг.	1,80	1,80
Маси 100 грама	0,8	100 грама	2,80	Маси 100 грама	2,80	2,80
Мако (за дете) четврт кг.	0,12 1/2	четврт кг.	0,50	Мако (за дете) четврт кг.	0,50	0,50
Соли 50 грама	0,02	50 грама	0,40	Соли 50 грама	0,40	0,40
Криси (за дете) 35 грама	0,04	35 грама	2,80	Криси (за дете) 35 грама	2,80	2,80
Паса 50 грама	0,04	50 грама	0,80	Паса 50 грама	0,80	0,80
Хлеб 1 и по кг. (по 600 грама на душу)	1,70	1 и по кг.	0,80 (фески)	Хлеб 1 и по кг. (по 600 грама на душу)	0,80 (фески)	0,80

Међутим деје се једној такој породици дневно помоћ

3 кг. и 15 гр. 2,97 1/2 дина.

0,79,4 дина.

2,18,1 дина.

Толика је дефицит у одржавању физиолошког минимума исхране. Па кад се ни та оскудна помоћ не издаје сиротињи, као што је то сада случај, онда је Месни Одбор у очима наших и осталога света изгубио сваки разлог за постојање.

Ма не урачунавамо у додатку овога извештаја и друге несумњиве потребе, као: одело, обућу, драга, сапун за прање, лекове на честе случајеве болести, смртних случајева, порођаје, у којима је не једна породица са породицом формално гладовала и трпела крајњу немаштину. Не додајемо случајева код оболелих војник доје на боловање, па заједно са својом породицом гладује.

На крају слободни смо изјавити, да је помоћ, коју смо у мају издавали и коју и сада од Господина Министра за јуни очекујемо, једва у стању да пружи свакој невољној души у Београду само по непуних 400 г. та рђавога леба дневно.

Износени су просвећеној пажњи вашој, Господине Министре, Одбор је уверен да и ви појимате несносно стање београдске сиротиње и Месног Одбора, па се стога нада, да ћете изаћи на сусрет оправданом тражењу изложеном у овоме рату.

За секретара Председник
Љ. Богичевић Манојло Лазаревић

Благаяник Чланови:
Мил. Јовановић

Павле Павловић, Радојица Пејтровић, Исидор Гикелић, Триша Пејтровић, Лука Павићевић, Марко Кузмариновић, Сивера Триковић, Бошко Савковић, М Мушкашировић, Мих. Милошевић, Илија Микаћ, Јоца Косијадиновић, Богдан Богдановић, Младен Савић.

СИНОВНИ ТЕЛЕГРАМИ

Трубецкој се враћа у Србију

Петроград, 2 јула. — Руски посланик у Србији, кнез Трубецкој долази данас у Ниш.

Размена аустријских и немачких пукова

Петроград, 1 јула. — Између Маријанпола и Калварје задобили смо међу заробљеницима и Аустријанце. Према њиховом исказу два аустријска пешачка пука, регрутирана нормално међу руским ситановишћом у Галицији, странђоршћом су у Источну Пруску.

Стање на руском фронту

Петроград, 2 јула. — Званичан коминике. — Непријатељ је, пошто је примио појачања у области Вага, Шавли, отпочео је да наступи 1 јула од Хазенпорта на Голдингер и на сектору Шриндек Попелианз. Наша коњица и предстраже задржавају непријатеља на прелазима река Ваидаће и Венте и на осталим повољним положајима.

У области с оне стране Њемена непријатељ је ноћу између 30 јуна и 1 јула одржавао артилеријску и пушчану ватру на пространом фронту, али је предузео офанзиву само са малим пешадијским одредима; непријатељ је свуда одбијен. Исте ноћи смо одбили један делимичан напад у области Ломже.

На десној обали Писе и на обема обалама Шкве ситуација је непромењена. Непријатељ од како је заузео 30 јуна неке наше ровове претрпевши огромне губитке, није обновио своје нападе сутра дан.

Између Оржице и Вкре наше трупе држе фронт јужно од Пшасниша на коме смо 1 јула одбили неколико напада.

Између Висле и Буга непријатељ је 1 јула извршио више оделитих напада, које смо одбили нашом ватром. На Бугу и на Золотаја Липи није било никаквих озбиљних промена.

30 јуна у вече аустријске су трупе предузеле офанзиву на сектору Несвек-Окно. Непријатељ је вапао наше мостобране код Куничовца и Коланки и прешао је Дњестар у области Ивани, Јајава, Козепники и Санков. Наша артилерија је 1 јула на више тачака успешно бомбардовала непријатељеве трупе при прелазу реке и на неким местима приморала непријатеља да се одрече прелаза. Борба се наставља.

Заробљен аустријски аероплан

Петроград, 2 јула. — Између Вилне и Гродна код станице Олкеника запленили смо 1 јула један непријатељски аероплан типа „Албатрос“; Пилота и осматрача заробили смо. Истога дана непријатељ је безуспешно бацао бомбе на Остроренку.

ЈУТРОШЊИ ТЕЛЕГРАМИ

Зографос дао оставку

Атина, 3 јула. — Како је примљена оставка господина Зографоса Министар спољних послова, са здравствених разлога, то ће га господин Гунарис Председник Министарства привремено замењивати. Указ о овоме биће објављен у року ове недеље.

На француском бојишту

Париз, 3 јула. — (Радиограм), Службено саопштење од 2 јула. — Дан је

био релативно миран. У Аргови борба ручним бомбама и петардама. У пределу Мара Терез два немачка напада у пределу од Шовоше и Буреј одбијени су. На осталом делу фронта нема шта да се забележи сем нешто артилеријске акције у пределу северно од Араса, на сектору Кенвијер на десној обали Ена, близу Тротајена у горњем току Мезе око клонскога шанца и у Вогезима близу Всенбаха.

Париз, 3 јула. — Службено саопштење од 3 јула 3 сата по постоје. — Ноћ била доста бурна у пределу северно од Араса. Јужно од замка „Марк“ докопа, смо се читавог реда немачких шанчева око Невил Сен Васта и Лабрианта боје ручним бомбама. У Аргови борба ограничила на предео, који се налази западно од шуме у којој смо јуче напредовали, северно од пута за Сервон. После читавог низа против-напада Немци су успели да се задрже у шуми Борс. На осталом делу овога сектора ситуација је непромењена. Између Фе Ан Е и шу Ле Претр непријатељ који је био покушао да изиђе из својих шанчева био одмах задржан нашом топовском и артиљеријском ватром.

Шала и спрдња

Да живи мачка и миш!
Вођ краљевско-српске полицијске демократије Крста Цицварин, написао је у Балкану, у Београду, један врло узбуђујући чланак у којем доказује да никде нема толике демократије као у Русији, и да све остале земље долазе у том гледу тек иза ње. И велики социолог и познати јеврејских и ванјеврејских прилика постао ову скалу демократије:

1. Русија, као носилац демократије у свету
2. Аргентина.
3. Монголија (онај део који је под руским владом)
4. Јапан.
5. Француска и
6. Енглеска.

А свој језгровит и убедљив чланак завршио логичним узвицима:

„Живео Руски Цар! (велико рци и велико знање, бира се једним изборним системом којим се реакционарији чак и од чувенога и злогласног прускога трокласнога система).

„Живела Руска Демократија!“ (подразумевајући ови из Сибир и емиграције који још нису помислили на бољшевиња, радова по рудницама и кинезима).
Ја само не знам зашто краљевско-српски реакционарији и царско-руски анархисти оволико шире и троше речи. Могао је све то казати овом једном и пластичнијом фразом:

Да живи мачка и миш!

ОГЛАСИ

„Франкова кафе“ — РАДЊА
Мих. Н. Делетић — добила је једну већу партију сиротинске „Франкове кафе“ — шугуре и продаваће је по следећој цени: о

1/2 1/4 1/5 1/6 1/10 1/14
дина 3,90, 4,05, 4,25, 4,45, 3,70, 3,75,
Далматински ПРАШАК ЗА ИНСЕКТЕ, малтија 0,25, велику 0,35.

Фида у сандуцима жути и бела 10 килограма нето динара 20.—
Свеће парафине од 6 и 8 комада у фунти динара 1,70. — Испорука вршиће се по уз доплату.

Потребујем доброг берберског радника
Плаћам 80 динара месечно и проценат. Може бити одмах, што пре. Веља Милановић, фризе Ваљево.

20 РУДАРА И КОПИНАРА 2
траже се за угљени мајдан. Нежењени имају привремена права. Налици за Рударе 1. класе динара 5,50, за Копинаре 1 класе динара 7,50. Траже се само они, који су већ радили на каменом угљу. За обавештења обратити се Управнику Сисевиц Вршић, Пошта Параћин преко брике Цемента, Поповац.

КОЖА БОЊ по 12-50 килограма
продаја само на целу балу 10 ком. у тежини до 120 килограма. Упитати кафецију код Р. Цара — Ниш.

Купио бих берберску радњу, ко има на ир или нека се јави силју К. Микићу, бер. у Лесковцу.

Бојацијској радњи ПЕТРА ПА
из ВАЉЕ потребан је један бојацијски радник. — Рад с награда добра ступити на рад може одмах.

Велики избор готових папу
има на стоваришту. Петар Келић, пап Обреновића ул. 61.